

25 травня 2011

число 10 (48)
соц-спекотне

Могилянський

Вісник

Спільного у людей
тільки одне: всі
вони різні

Розслідування

Юлія Жукова, ФГН-2

Могилянські міфи

Все частіше серед студентів Могилянки лунає різноманітна інформація про вплив Євро-2012 як на тривалість навчального процесу в 2011-2012 році, так і на долю студентів, що проживають у гуртожитках. Популярність міфів на ці теми настільки актуалізувалася останнім часом, що «Могилянський вісник» вирішив розібратися врешті-решт із тотальною плутаниною.

Відомо, що у Міністерстві освіти і науки, молоді та спорту (МОН) України розробили зміни до графіку навчального процесу в 2011 - 2012 навчальному році у зв'язку із проведенням фіналу футбольного чемпіонату Євро-2012. За ствердженням

на серпень у ВНЗ також поки що немає.

Ще однією досить поширеною чуткою про вплив завершення 2011-2012 навчального року є та, що учні як вищих, так і загальноосвітніх навчальних закладів вимушені будуть навчатися по суботах, і будуть позбавлені канікул (а могилянці - ТСР-ів). Дмитро Табачник коментує цю ситуацію так: "Студенти не будуть навчатися по суботах... Можливо, в якийсь день у них замість трьох навчальних пар буде чотири, буде дві пари і практикум чи лабораторна робота. Але, враховуючи, що на сьогоднішній день навіть школи мають право 40% навчального часу планувати самі, а

вищезазначені питання. Точних даних з цього приводу немає, але як тільки з'явиться будь-яка достовірна інформація, вона буде одразу розголошена за допомогою ЗМІ та електронних розсилок.

Іншим доволі відомим міфом є інформація про виселення студентів із гуртожитку на Троєщині на літній період у зв'язку із тотальним ремонтом каналізації, центрального опалення та електрозабезпечення. Як стверджує голова Житлового фонду Києво-Могилянської академії - Новікова Марія Миколаївна, ремонт справді мусили робити у гуртожитку на Цветаєвої, 14-Б протягом літа, але поки

вони теж чекають на Євро-2012

віце-прем'єр-міністра України - міністра інфраструктури Бориса Колеснікова «до 20-25-го травня всі процеси, навчальні і екзаменаційні, повинні бути завершені, це 100%». Натомість офіційного документу подібного змісту ще немає на сайті МОН України. Після цієї репліки виникла версія про можливий вплив зміщеного завершення навчального року на його початок. Себто початок навчального року може припадати на серпень 2011 року. На щастя, подібного законопроекту ще також немає. За даними Наказу № 436 Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 11.05.2011 необхідно «подати 1 вересня 2011 р. до 12 години інформацію про організований початок 2011/2012 навчального року до департаменту загальної середньої та дошкільної освіти». Стосовно університетів, то наказів про перенесення початку навчального року

в університетів ступінь свободи набагато більший, я думаю, що ми зробимо їм лише рекомендації, а далі кожен університет зробить це самостійно". Олександра Віталіївна Гуменна - Декан з роботи зі студентами - у свою чергу повідомила, що на даний момент ніяких точних відомостей від МОН України ще немає, а у разі остаточного затвердження цих наказів, можливо, справді доведеться навчатися по суботах (відпрацьовувати по суботах по черзі кожний день тижня), як це планують виконувати при необхідності в Національному університеті ім. Т.Г.Шевченка. Щодо відміни ТСР-ів та канікул у Києво-Могилянській академії достовірної інформації ще немає. Дяченко Людмила Іванівна - віце-президент Києво-Могилянської академії з фінансів - зазначила, що два тижні тому на зустрічі із Міністром освіти були обговорені

що ніхто нікого із гуртожитку не виселяє, оскільки КМДА не виділяє на цей ремонт коштів. «У будь-якому разі ремонт ніяк не пов'язаний із Євро-2012, адже Могилянка не приймає у своїх гуртожитках іноземців», - коментує Олександра Віталіївна. Натомість Решетова Ірина Миколаївна - методист Деканату з роботи зі студентами - зазначає, що Могилянка має надавати місця приїзду під час чемпіонату. Якщо ж держава всетаки виділить кошти на ремонт у гуртожитку на Троєщині, то студентам справді доведеться виселитися на літній період зі своїх кімнат. У випадку продовження ремонту восени наступного навчального року «студентів на вулиці не лишать» - за словами Кравченко Ганни Григорівни та Крикун Міли Петрівни. Таким чином єдине, що всім відомо - так це те, що насправді нікому нічого не відомо.

Кульмінімум

Надія Петруньок

Поволонтеримо?

Відповідальний за набір волонтерів в Україні комітет передбачає, що охочих стати «послами доброї волі» під час проведення у нас футбольного чемпіонату Євро-2012 буде не менше як 30 000 молодих і завзятих. Але не всім судилося – про таке відверто зауважує начальник відділу роботи з волонтерами Андрій Банцер. За його словами, конкурс на одне місце становитиме приблизно п'ять-шість людей.

Хоч і не такий масштабний, але досвід з набору волонтерів, наптовхує на думку, що основним словом у волонтерському русі сьогодні вже є не сама лишень добра воля, а й серйозний мотиваційний рівень. Просто принести користь людям, а разом з тим і одержати чималу моральну насолоду від примноження загального блага вже давно не є найсильнішим аргументом. Хоча, з іншого боку, зробити комусь легше і краще – чим не готова мотивація? Але на голому ентузіазмові далеко не заїдеш. До того ж, не на часі Україні такими шансами, як Євро-2012, розкидатися й ризикувати з надією на випадок! Попри це, усі, мабуть, пам'ятають, що не раз проект міг бути зірваний через низький рівень підготовки. Тож, щоб підсилити мотивацію і бойовий дух українства, сам Маркіян Лубківський з 17 до 23 травня робить промотур містами, де мають відбутися матчі чемпіонату.

Великих сумнівів з приводу того, чи вистачить волонтерів, навіть з прийнятною англійською і більш-менш відповідальними та, як зараз полюбляють писати, «привабливою зовнішністю», особисто у мене не виникає. Адже про мотивацію організатори добре знали і подбали заздалегідь. А Банцер в інтерв'ю спеціалізованому виданню «Ukraine 2012» (під час Дня Європи в Києві його активно поширювали) швиденько і без вагань перелічує усі можливі грані зацікавленості майбутніх волонтерів: зв'язки, резюме, самовдосконалення, тощо. Не забуває і про творення позитивного іміджу України.

Справа тут не лише у футболі. Звісно, це один із найпопулярніших і найприбутко-

віших видів спорту. До того ж, Україна має тут своїх героїв. Але, щоб стати волонтером, не потрібно навіть бути шаленим уболівальником. Якщо ж ти належиш до останніх, то найкращим варіантом, мабуть, є стати в чергу біля кас і придбати квитки на фінал. «Робота волонтером», як її характеризує Равіль Саффіулін (голова Державної служби молоді і спорту, який теж має стосунок до відбору волонтерів), справді є перш за все роботою, а не лише захватом від самого предмету. До того ж, ця робота все ж потребує, на думку організаторів, навчання. У цьому питанні українська команда відкрита і навіть доволі показово кооперується з польськими колегами: всіляко говорять й пишуть про відтік наших майбутніх волонтерів до вишів Польщі – Вищої банківської школи, Опольської політехніки, Опольського, Шльонського та ряду інших університетів. Але цікавий факт: лише для Києва заплановано залучити до 6000 волонтерів, не кажучи вже про Львів, Донецьк і Харків. Натомість кількість осіб, які одержали можливість виїхати до Польщі безкоштовно вивчати гуманітарні дисципліни з метою стати зразковим волонтером, ледь добігає сотні. Про це офіційно повідомляє той-таки Р.Саффіулін. Решта волонтерів мусить розраховувати хіба що на кількаденні (але, як обіцяють організатори, насичені) сесії на вихідних впродовж кількох місяців. Переважно це стосується водійської майстерності, а також англійської мови. Час обмежений, тому до просвітницького ідеалу далеко. Натомість лишається інтрига й романтика – такі, погодьмося, потрібні у добровільній справі.

Спершу про романтику. З численних сітілайтів на перехожих дивляться популярні музиканти й інші «герої нашого часу», з усмішкою на обличчі й складеними у переможне «V» пальцями, активно пропагуючи ідею волонтерства й символ українського боксу, серед них – молодий політик Віталій Кличко. Інформації для охочих приєднатися до проекту теж не бракує. В інтернеті знаходимо офіційний анонс з відбору волонте-

рів. Він говорить сам за себе: «Повідомте нам, якщо хочете творити історію разом з нами!» До медіапропаганди додається й всебічне сприяння просуванню проекту з боку влади, яка час від часу звітує про свої зусилля й витрати на підготовку чемпіонату.

Тепер про інтригу. За офіційними підрахунками й прогнозами відповідальних за набір волонтерів, всього кількість добровольців, які будуть працювати в команді, складе близько 13 тисяч (6000 Київ, по 4000 Донецьк і Харків, близько тисячі – Львів). Тоді як у Польщі їхня кількість має стати значно скромнішою, хоча кількість міст та сама: 1000 у Варшаві, по 600 у Гданську, Познані і Вроцлаві. Можемо виправдати кількісну перевагу України тим, що фінал пройде в нас, на НСК «Олімпійський», але все одно різниця шалена. Враховуючи ту кількість зусиль, яка йде на агітацію волонтерства й на пропагування чемпіонату в цілому, важко говорити про економічність оргкомітету. Щоправда, йдеться перш за все про інвестицію, тобто витрати мають бути компенсовані і перерости в прибуток. Що ж до потенційних волонтерів, то найбільшим прибутком для них, якщо лишити в спокої романтичні аргументи історієтворення, стане хіба що краса в резюме, яка, знову ж таки, не для кожного роботодавця стане визначальною.

І наостанок, трохи прагматики. У ситуації, коли панує конкуренція (нагадаю, обіцяють 5-6 людей на місце, а це ще більше, ніж на попередньому чемпіонаті, що відбувся в Австрії та Швейцарії) і нам не пропонують нічого особистого, а лише бізнес, кожному належить зробити свідомий вибір і самому подбати про цей свій «бізнес», інакше кажучи, не дати себе використати. Бо ж у самому по собі волонтерстві немає нічого поганого або ж такого, чого б варто було соромитися. Хіба робити справу, яку вважаєш справді корисною й гідною, можна винятково заради винагороди? Тут кожен має право як дати свою відповідь, так і висловити власну оцінку дій, вимог і очікувань організаторів чемпіонату.

Альона Гречанюк

Ти ходиш по розритому 1-му плацу? Твій розклад бажає кращого? Твоя стипендія сміховинна? Твій гуртожиток скоро буде тобі чужим? Ти платиш гроші за те, що в ідеї має бути безкоштовним? Таких питань можна ставити безліч, і це лише маленька частина тих проблем, які існують тепер в Академії. Але проблема полягає не тільки в цьому, а й в повній байдужості студентів до вирішення таких питань. Вони просто не хочуть відстоювати свої права. Сучасні студенти стали байдужими до всього, вони втратили віру, а, можливо, її і взагалі в когось не було,

а найголовніше – вони втратили свідомість студента-могилянця, яка існувала у нашій Академії і яка під впливом суспільства та інших факторів зазнала значного впливу і деградації, на жаль. Студенти почали забувати, а зараз і взагалі забули ідеї, які відстоював колись вуз, ідеї, які були колись провідними, ідеї, на яких і побудована Академія. Все зійшло на нівець, і лише окремі спудеї щось відстоюють, мають якусь свідомість; іншим байдуже. Візьмемо до прикладу наш 1-ий плац. Ще рік тому це було чудове місце, на якому так любили збиратися наші студен-

Порція

ти, грати в різні ігри, танцювати. А зараз це просто якась руїна, ніби він пережив війну. Безсумнівно, що всім незручно там ходити і «ломати» собі ноги або обходити ці переходи. Що ж ми спостерігаємо – мовчання. Гадаю, якби ми вжили якихось заходів, то це непо-розуміння давно б вже було вирішено. Але цього не відбувається, ми ходимо і нас все задовольняє. Ну, можливо, у всіх терпіння золоте, або всі його випробовують. А розклад наш славнозвісний! Спершу думала, що це так класно мати розклад, не схожий на жо-

Анна Шумська

Рука допомоги

Ми живемо у соціумі. Перефразували, можна сказати, що ми живемо серед людей. І от з цієї маси виділяються люди, які найтісніше з соціумом співпрацюють, досліджуючи його. Йдеться про соціальних працівників, а конкретніше – про студентів Могилянки, що навчаються на спеціальності «соціальна робота».

Я зацікавилась цією темою, адже нарешті вирішила з'ясувати для себе, що ж, власне, роблять ці „нероби”. Нехай це не прозвучить як закид, проте коли мова заходить про соціальних робітників, люди, що ними не є, махають рукою та говорять щось на кшталт: «вони ж нічого не роблять». І от, одного прекрасного дня, я в цьому засумнівалась і вирішила поспілкуватися із пересічними студентами-соціальними працівниками.

Так, на контакт зі мною вийшла студентка 1-го року магістратури (а мій вибір впав саме на студентів магістратури, бо коли вступаєш на магістерку, то це ніби більш-менш свідомий вибір) - соціальний працівник Леля Глушко.

МВ (Могилянський вісник): Леле, спершу розкажи, будь ласка, чому ти обрала саме цю спеціальність. І взагалі чому саме такий напрямок діяльності тебе цікавить? І як ти вважаєш, яка мотивація в інших студентів, що навчаються за цією(соціальна робота) спеціальністю на магістерці?

Леля: Хоча я й закінчувала бакалаврат з іншої спеціальності, проте, оскільки я вже разів з 6 займалась волонтерською діяльністю, то соціальна робота – саме те, що мені найбільше імпонувало. Мені цікаво, як діє та розвивається соціальна сфера, а оскільки я мала змогу трішки покрутитися в цих колах (як волонтер) і побачити сферу соціальних послуг зсередини, тож логічно, що мені цікава сама "науковість"...так сказати, як все має бути))) А щодо мотивації студентів – гм...зробити світ кращим...мабуть, хороша ідея як для сфери діяльності, еге ж?

МВ: Як проходить навчальний процес у соціальних працівників на магістратурі? Чи цього ти очікувала? Чи не розчарувало Тебе

щось?

Леля: Навчальний процес...гм. Мабуть, як і в інших студентів - пари, лекції, семінари... все як завжди. Правда, єдине, що приємно, - те, що в нас доволі багато практики. Тож ми маємо змогу спробувати себе в різних ролях і діяльностях. Що, безумовно, позитивно. На жаль, я не можу порівнювати бакалаврат з магістерською програмою, однак мої одногрупники жаліються на те, що багато повтору, матеріалу, який вони вчили на бакалавраті. А мені це - Веелічний плюс) по секрету – маю змогу надолужити те, що пропустила.

МВ: Чи проходить Ви практику? Яка вона? Чим ви займаєтесь, і чи приносить це користь? А якщо приносить, то кому (маю на увазі, тим, хто проходить практику, більше користі чи тим, хто підпадає під їхню діяльність?)

Леля: О практика!!!! Перш за все, місце проходження практики ми вибираємо самостійно. Тож є чудесна нагода побувати в різних організаціях, попрацювати з різного роду клієнтами. Ну, почну з початку. В першому триместрі ми проходили ознайомчу практику, на якій побували у двадцяти організаціях, де ознайомились з діяльністю як територіальних центрів, так і міжнародних організацій. Так, це було дуже цікаво. У другому семестрі ми проходили виконавчу практику (здається, так називається)...Я проходила практику в центрі "Конвіктус-Україна," який надає різносторонню допомогу наркозалежним і ВІЛ-позитивним. Чесно скажу, навмисно вибирала клієнтів, з якими ніколи не працювала і, більше того, з якими доволі лячно було б працювати. Існує ж багато стереотипів і міфів навколо цієї групи клієнтів. Скажу відверто – нічого страшного там не було, і, навпаки, неймовірно цікаво. Планую продовжувати діяльність саме в цьому руслі.

Під клієнтами маю на увазі наркозалежних. Вони насправді дуже специфічні. Це люди, що настільки нетипові і настільки себе виокремлюють, хоча і бажають бути частиною соціуму. Було цікаво спілкуватися і проводити інші роботи. Незважаючи на все, люди справді бажають покращити своє життя, а переважна

Допит

більшість намагається вилікуватися від залежності. Метод – це 12-тижнева програма (АА - анонімних алкоголіків). Насправді, далеко не в кожному соціальному середовищі така взаємодопомога та взаємоконтроль.

МВ: А повідай, будь ласка, нам про елементарне спілкування з клієнтами на побутовому рівні. Як це для соціального робітника-початківця?

Леля: „Привіт, ти хто? Вживала?” – це перше, що чуєш, це те, що лунає замість знайомства. Звісно, доволі важко, адже, щоб допомогти людині, потрібно отримати її довіру, що не так легко з людьми, котрі є зневірені.

Я, наприклад, знаю, що важливий у побутові контакту момент цього першого кроку. Може це й банально, проте я завжди ношу із собою цигарку для клієнта-курця або якусь цукерочку, або щось елементарне на кшталт цього, бо такі начебто прості речі справді розвивають у людини позитивне налаштування в бік соціального робітника. Але і тут потрібно бути обережним, адже клієнти пробують потоваришувати і зруйнувати рамки, а між соціальним робітником і його клієнтом вони повинні бути. Бо якщо йти глибше до суті, то варто сказати, соціальний робітник має бути другом чи тихим плечем, так і часом диктатором, аби справді допомогти у критичній ситуації.

МВ: Чим плануєш займатися у майбутньому? Чи продовжуватимеш свою теперішню діяльність?

Леля: Так, цікаво працювати з цією групою клієнтів. Але насправді є страшна штука для всіх соціальних працівників – це вигорання. А так, оскільки я надто близько приймаю ситуацію до серця, то в мене воно може настати ще швидше. Адже соціальна робота тримається практично на голому ентузіазмі, а вигорання цього ентузіазму породжує соціальних працівників, які не прагнуть реально допомогти людям, – і це найгірше. Тому ближча мені сфера проектування тих же соціальних проектів.

На завершення скажу лише фразу одного "колишнього" соціального робітника, який сказав мені, що колишніх соціальних робітників не буває, адже якщо ти стаєш на цей шлях, ти йдеш ним до кінця.

Крик душі

Свідомості

ден розклад інших вузів, але з плином часу почала усвідомлювати, що це не розклад, а знуцання просто якесь. Мало того, що вікна, вибачте, між першою і останньою парою: і дітись - ні туди, ні сюди. Так часу на дозвілля взагалі бракує. А збіги. О, ці святі збіги. Коли записуєшся на такі чудові курси, які так кортить послухати, а тут тобі гарну новину – збіги. І що лишається: або бігати туди-сюди (як мені відомо, багато наших студентів саме так і роблять), або виписуватися. А це означає - легке розчарування, бо ти, зрештою, не

послухаєш якийсь з цих курсів, а на додачу - морока з біганням та вишукуванням іншої дисципліни, бо ти ж кредити втрачаєш. І як результат - записуєшся на якусь зовсім непотрібну тобі дисципліну, ну, звичайно, є і щасливі випадки, коли попадається дійсно щось варте вашого часу, а так витрачаєш час, бо кредити, куди тут дітись?! От такий наш чарівний розклад. Звичайно, як вже зазначалось, таких проблем у нашому вузі безліч. І, можливо, хтось подумає, що це дрібниці. Та я відповім, що з дрібниць якраз і виникають великі проблеми. Якщо ми будемо безсвідомі

мими і приходитимемо в Академію лише з однією метою – повчитися, то що нас чекатиме далі? Не можна сприймати все з байдужістю. Якщо ми бачимо, що це неправильно або так не повинно бути, треба боротися, не мовчати, не боятися, що виженуть чи щось ще. Я, наприклад, нещодавно дізналась, що раніше, тобто за часів свідомих студентів, була така собі книга скарг. У цю книгу, звісно, студенти записували свої скарги, побажання - і це діяло. Можливо, і нам варто розпочати хоча б з цього, а не мовчати і бути байдужими. Треба реагувати, діяти. Ми ж студенти КМА!!!

Продовження... YOU'VE GOT MAIL, або Історія двох незнайомих

Привіт-привіт, незнайомий знайомцю!

Сьогодні неділя. Була на «Марші у вишИванках». Мандрували вулицями. Співали пісень. Гарно, знаєш. Гарно, коли добре. Коли відчуваєш настрій. Емоції. Відчуваєш інших. Не лише себе.

Потім з'явилося двійко провокаторів і «люди в синьому». Ми скандували «міліція з народом», потім «провокація», потім «ганьба»... чи щось таке. А потім все було наче добре. А потім знову все спочатку. Ходили, співали, настрої, емоції.

А знаєш, я не люблю ці слогани чи гасла, чи як їх люди називають. Будь-які, про будь-що. Це - як щось комусь пояснювати, тільки голосно. Дуже голосно. Але я роблю це. Знаєш, чому? От і я знаю.

А це не люблю цирку, зоопарків й інших людських драм і комедій. А наш останній могілянський КВК ще раз підтвердив, що й такий тип розваг теж мені не до вподоби.

Цікаво, а що подобається тобі? Можливо, море взимку. А може, пух тополь у травні? Чи, скажімо, щось таке-таке... таке не таке. От. Я не знаю просто... не знаю. В такому випадку краще клікнути на «стоп».

А де буваєш ти? За чим спостерігаєш? Ем... а може, як говориться, - як ся маєш? Може, ти хочеш поговорити? Чи це я хочу... Та, знаєш, чомусь переконана, що про свої трагедії краще мовчати. Інакше ти благородно перекидаєш частину своїх неприємностей на близьку тобі людину. Але ти не бійся. Я не буду змушувати тебе мовчати. Про важливе.

Сьогодні я твоя правда

22.05.11

Нямко

23.05.11

Гороскоп від Копаня™

Овен

Цей місяць для вас буде суцільним нещастям. Ви не напишете курсову, не здасте сесію, не поїдете в «Артек», не збудуете дім, не посадите дерево і не виростите сина. Коротко кажучи, віщайтесь..

Телець

Не їдьте цього місяця в тролейбусі, метро і маршрутці, бо вас обов'язково обкрадуть. Таксі – це комфортно і стильно.

Близнята

Менше їжте. Кількість калорій, які є у кожному продукті, у вашому організмі будуть подвоюватися або потроюватися. Купіть собі боді-шейпер або всиновіть африканське дитя.

Чистіть зуби щіткою «Oral-B», тоді вони будуть здоровими і білосніжними.

Рак

Цього місяця ви майже постійно будете в позі рака.

Лев

Не турбуйтеся ні про що. Всі ваші проблеми вирішаться без вашої безпосередньої участі. Можливо, ви виграєте у лотереї або

виявитеся єдиним спадкоємцем якогось заморського царя. Розслабтеся і отримуйте задоволення. Можна зловживати спиртним (зірки кажуть, що на здоров'ї це не позначиться).

Діва

Найбільшими факторами ризику цього місяця для вас будуть: велосипед, скрипка, мед. Не куріть, бо, наприклад, Єжи Гофман на 6 років житиме менше, якщо не помре завчасно. Є ж прекрасна альтернатива курінню – хобі й безрезвий сік. І пам'ятайте: непрофесіонали гинуть.

Терези

Місяць – ваша планета – цього місяця перебуватиме переважно в сузір'ї Рака, а потім вирівняється з Меркурієм. Для вас це означає, що всі ваші справи варто відкласти і поїхати на море. У разі, якщо ви продовжуватимете сумлінно працювати, у ваших рідних можуть бути проблеми з нирками або з податковою.

Скорпіон

Найкраще для вас цього місяця зайнятися самоосвітою, бо у протилежному випадку

всі вважатимуть вас тупими. Також їжте багато гарбузового насіння: воно стимулює роботу мозку і, що найголовніше, є лікарством від глистів.

Стрілець

Якщо ви цього місяця не стрибнете з парашутом, то ваша майбутня донька стане балериною і зватиметься Наташа.

Козоріг

Вам не рекомендовано цього місяця виходити заміж (чи одружуватись). Ваші обранці можуть виявитися козлами (дурами). Краще ще поганяйте біса, нажриється кілька разів як свині, врешті-решт!

Водолій

Наприкінці червня вас чекає зустріч із маніяком у темному під'їзді. Тому зірки вам радять зайнятися бойовими мистецтвами. (Але якщо не хочете, то не мусите, бо будь-яку неприємну зустріч можна перетворити на досить-таки миле спілкування).

Риби

Якомога швидше заплануйте свій відпочинок влітку, бо будете потім ходити і нити: «о-о, знову я з батьками мушу кудись їхати / сапати грядки / гнити цілими днями перед телевизором».

Могілянський вісник - незалежна газета студентів НаУКМА
періодичність виходу - щодвотижні
Головний редактор - Анна Шумська
Коректор - Оксана Гордійчук
Верстальник - Юрій Макух

Ціна 1 гривня

Ми завжди відкриті до співпраці.
Долучайтесь!
Надсилайте ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

Бажаний обсяг матеріалів - не більше 4 тис. знаків. Редакція має право редагувати та скорочувати надіслані матеріали.

mvisnyk.blogspot.com

Видруковано в університетському видавництві «Пульсари»